

«Минувшина, яка ти дорога...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Минувшина, яка ти дорога!
Скарбниця пам'яті і заорука дії.
Іду до тебе — серцем молодію,
Серпанком голубим колишеться юга,
І сивина моя, либонь, стає русява.
І знову стежка на снігу кривава...
Та навіть болем ти для мене дорога,
Моя минувшина.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/mynuvshyna_iaka_ty_doroha